

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :
GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an . . . . . 8 Lei
pe șase luni . . . 4 "

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după învoială.

LA DEFILARE

Ca ministru de război, d. Sturdza va defila la zece Mai în fruntea trupelor, ținind la umăr în loc de sabie mătușoiul cu care a spus la Brăila că a curățit risipa banului public.

Dom Paladu, devotată ordonanță, va duce de frii calul, ca să nu se sperie și să trintească pe d. Sturdza.

MOȘ-TEACA ȘI ALBUMUL DE 10 MAIU

Dis de dimineață, cînd cocoșul din curtea domiciliului său a sunat deșteptarea, mai abîtit ca gornistul regimentului, don căpitan Moș Teacă a sarit din patul conjugal și și-a chemat ordonanța:

— Ioniță! Să-mi freci nasturii dă la tunica dă mare ținută pin'o eși scînteii din ei—m'ai înțeles?—C'altmînteri îți frec eu ridichea dă vezi stele verzi! Hai, umblă repede, măgarule!

Pe cînd Ioniță, somnoros, pleacă să execute ordinul, madam Caliopy, care și încîrlionțează părul, întreabă:

— Da' ce ești așa de aferat și de matinal, cheri?

— Mă duc să mă pozez, răspunde scurt și solemn Moș Teacă.

— Tu la fotograf? *C'est n'est pas possible!*?

— Ne-a dat ordem dă la comănduire să ne pozăm toți, ca să ne puie într'un album unu Antoniu, pen'ca să-l facem cadou lu Vodă.

— A, bravo! Mă fotografica și eu cu tunica! zice madam Caliopy, întrebîndu-l jargonul și rîndu-și aerul rasfățat cu care obține ori-ce de la consoartele dumneaei.

— Ce vorbești, soro? Cu nepuțință! In albonu pă care'l dăm lu Vodă numa pă noi ne trage la mașină, dă dame și de țivilii nici pomeneala!

— Bine, dă pă mine să nu mă pue n albumul Regelui; să scot numai două fotografii: una s'o trimet Reginei și alta s'o fac prezent lu musiu Lungeano locotenentul.

— Nu să poate, soro, nu-i orden, ce dracu nu pricepi?

Don Căpitan Moș Teacă rămase surd la rugăciunile alintatei sale jumătăți și, îmbrăcîndu-se în uniformă de mare ținută, purtând cu mîndrie un chipiu din timpul războiului care d'abia sta în echilibru pe vîrfu capului, pleacă la fotografu Spirescu.

— Am venit să-mi scoți poza, dom'le!

— Cum dorește domnul căpitan, vizit!

— Ce vizit musiu? Io n'am venit în vizită la dumneata, am venit să mă tragi la mașină!

— Atunci, cabinet?

— Ce cabinet dom'le, par'că d'aș fi avut necesitate io n'am retiradă la mine-acasă și aș fi venit taman la dumneata cale d'o poștă și să mă dau și un gologan pe tramvaiu!

...Don căpitan Moș Teacă, infuriat, era cit p'aci să trîntească un «capra minăstiri din cer», d'ar fotografu, înțelegînd cu cine are a face, curmă vorba și și aduse aparatul, zicînd:

— Acum stați drepti.

Cuvintele acestea, departe de a-l liniști, mărîră și mai mult mînia lui don căpitan Moș Teacă.

— Cum mă țivilule, răcni bravul ofițer, să-mi comanzi tu mie, superior, «drepti»?! Nafura și vanghelial!

— Pardon, domle căpitan, dar așa face toată lumea care se fotografiază; v'am rugat să stați drepti, adică să nu vă mișcați, căci alt-fel nu ese bine fotografia.

— Păi de ce nu spuneai așa de la 'nceput, dom'le?

Don căpitan Moș Teacă își luă o atitudine marțială, c'o mină pe garda săbiei și cu alta răsucîndu-și sfărul mustaței. Fotografu Spirescu porni aparatul și apoi spuse sacramentalele:

— Stați așa mă rog, e bine... unu... doi...

Cînd să zică «trei» pe don căpitan Moș Teacă îl apucă un strănutat de răsuna tot atelierul. Fotografu fu silit să repete:

— Unu... doi...

Dar și de astă dată operația fu întreruptă, căci don căpitan gasi cu cale să și potrivească mai pe sprînceană chipiul și, pe urmă, zise fotografului:

Să mă scoți cu două decorații.

— Apoi n'aveți de cit una, «Serviciul credincios».

— Ce-are aface, scoate-mă și cu «Trecerea Dunării» și țî-oîu da acolo un leu doi mai mult că nu-i treabă mare; io nu mă uit la parale dom'le, că nu trăsesc numa din soldă, cum crezi 'mneata, io m'am însurat cu zestre, sunt proprietar în strada Ostromonului!...

— Astronomului...

— He, tot una-i, n'o să mă n'veți dumneata pe mine în ce strada suntără casele mele!

— Unu... doi... trei... Mersi e gata...

— Ia să văd poza. A ești bine?

— Ce-i asta mă neamțule, îți bați joc de mine? Ce, așa sunt io la față, negru ca un harap? Și unde-i «Trecerea Dunării»? Aranghelu și papucii maichii Domnului!...

— Mă iertați, domnule căpitan, fotografia nu e terminată, e numai proba negativă.

— A! Așa mai viu d'acasă, care va s'zică e numai dă probă! Bun, atunci mai viu și miine, dă să mă scoți bine leat, că ți găsești Bacău cu mine!...

Zicînd aceste, don căpitan Moș Teacă se retrase, că avea treabă la cazarmă să facă instrucția cu niște răcruți.

Kiriac Napadarjan.

A apărut și se vinde numai în București, cu prețul ridicol de 10 bani, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Tarascon.

CUM AM PETRECUT LA PARADA

Printre soldați mă strecuraiu,
M'au asurzit strigînd ura,
Mi-au prăpadit bătătura,
Dar... să trăiască zece Maiu!

Prin îmbulzeală apoi, — vai! —
Nu știu cine-a fost mișelu
Ce mi-a furat portofelu,
Dar... să trăiască zece Maiu!

Era să mă calce-un tramvaiu,
Scăpaiu doar cu mare luptă
Și cu redingota ruptă,
Dar... să trăiască zece Maiu!

Pălărioara mea de pai
Căzu jos și fu strivită
De mulțimea inghesuită,
Dar... să trăiască zece Maiu!

Privind un ingerăș bălaiu
Mai galeș, soțul său posac
Mi-a tras un ghiont drept în stomac,
Dar... să trăiască zece Maiu!

Am căpătat un guturaiu
Bind, innădușit, pe stradă,
Un pahar de limonadă,
Dar... să trăiască zece Maiu!

Un ofițer cu-al său vâtraiu
M'a lovit peste picioare,
Uite ș'acuma mă doare,
Dar... să trăiască zece Maiu!

Și 'ncalte dacă în alaiu
Aș fi văzut ceva de șic,
Da n'am văzut nimic, nimic!
Dar... să trăiască zece Maiu!

Tarascon.

«Pe cind in Romînia evreii sunt persecutați, in țările civilizate, Austria (vezi explicația) de exemplu, situațiunea lor este din cele mai bune».

(Adivor).

ZECE MAIÛ

Zece Mai, zi solemnă, zi de paradă, cu defilare și inghesuială, cu luminație și picioare strivite, cu artificii și nădușeală, zi în care tricolorul filie cu entuziasm pretutindeni și fie-care cetățean are dreptul să treacă sub arcuri de triumf, Zece Mai, — fericit prilej d'a decora nu numai străzile și casele ci și diferite persoane, ceea ce face ca unii să ridice biserică și luminări pentru crucele primite de alții, — se serbează anul acesta cu o solemnitate deosebită. Căci nu este vorba de un «Zece Mai» ci și de 25 de ani de independență.

De aceea s'a aranjat ca parada și defilarea să se facă la șosea pentru ca publicul să nu 'și mai expue demnitatea și bătăturile ghiontuelilor și imbulzelei.

Măsura, de sigur, a fost nemerită și de sigur că de aceeași părere sunt și scumpele statui de pe bulevard care, de atâtea ori, privesc această sărbătoare națională din nemurirea și seninătatea lor de piatră. Liniștea nu le va mai fi tulburată de ordinele politicoase ale d-lor comisari, de entuziasmul cetățenilor pentru Suverani, de al cetățenilor pentru ofițeri.

De un avis cu totul contrariu va fi însă și de astă dată publicul, care, cind e vorba de serbări și parade gratuite, nu poate să rămie de piatră.

S'a făcut tribune pentru 3000 de persoane, — dar au cerut bilete 30.000; — ceea ce va da prilej opoziției să strige că biletele s'a împărțit pe favoare. Trotoarele vor fi tot atât de strimte ca și vederile d-lui Sturdza, pentru a putea să încapă toată lumea care va vrea să asiste la paradă. Și negreșit că se va petrece ce s'a petrecut în tot-deauna.

Norocosii din primul rind v'ed tot; mai puțin fericii din rindul al doilea v'ed pe lângă capul celor dintii, cei de al treilea

zărese așa pe apucate, — iar restul se amuză inghemuindu-se de geaba în cei dinaintea lor, mincind alune prăjite, bind bragă și făcînd glume de un gust tot atât de indoios ca și băutura cu care se răcoresc. Nostimada e că la urmă toată lumea e mulțumită, și fie-care zice cu satisfacție:

— Frumoasă paradă, dom'le.
— Ai fost?
— Se putea alt-fel? Am avut bilet de tribună...

Iar dacă, d-ta, care prin miracol n'ai fost, îi ceri ceva amănunte, pleacă repede pretextînd o afacere.

Mai ales anul acesta e lucru mare. Știrea că are să defileze peste 20.000 de soldați, a pornit din provincie o sumă de lume. Acest excedent de public va provoca un mare deficit de locuri.

Bucureștenii să se ție bine! Cei din provincie stau aci pe cheltueală, plus trenul, și dacă românul se 'nfige chiar cind n'are drept, să te ferească D-zeu cind o plăti!

Fără indoială parada va fi din cele mai strălucite și uniformele scipitoare vor face acelaș simțitor efect asupra ochilor tot atât de scipitori ai sexului slab.

În statul major al Suveranului va fi însă un loc gol, acela al ministrului de război, — căci nu credem că ce. Mitiță are să incalcece, la bătrineți, cind nici la tinerețe n'a încalcat, pe nimic, nici chiar pe băi. D. Sturdza însă va asista la defilare în frac și ghete de lac, ceea-ce va face ca în mijlocul fireturilor de aur, în mijlocul străluciiților ofițeri, numai ministru de război o să fie un punct negru.

* * *

Seara, la luminație, are să fie adevărata petrecere. Toată lumea vede. S'apoi obișnuita inghesuială prezintă tot soiul de prilejuri.

Tinărul care de săptămîni suspină după scumpa lui icoană, imagină, fee — vezi vocabularul poezilor — are fericita ocaziune d'a o apuca de mină și chiar de talie, presind'o puțin pentru a cîștiga un «pardon» sfios; ștregarii pot să-și rătăcească adese-ori minile pe lingă soția aproape-lui cu aceeași nerușinare cu care pungasiile le rătăcesc prin ale multora, care nu bagă de seamă; un «om distrat» poate să bea o bere fără să plătească, perzindu-se în invălmășeală, și așa mai departe.

Luminația de la zece Maiu mai este și prilejul d'a vedea ca printr'un cinematograf quintesența unui popor întreg.

După ce ai savurat cliotropul te isbeste un puternic miros de ceapă; c'o mincă te atingi de jacheta fillisonului, iar cu cealaltă de minteanul «crețului», pe cind burta negustorului te împinge din dreapta, din stînga îți face vînt mina nestearsă de pap a meseriașului-«cordonel»; în față admiri statura elegantă și tualeta idem a unei doamne seducătoare, iar pe la ureche îți răsună un puternic «Ghearaidă» urmat de un remarcabil parfum de tîngiri; șirul de trăsuri îți poartă pe dinaintea ochilor pe favorii soartei; alătura trásurilor vezi cei pe cari scara socială nu-i ridică pînă la aceea a unei trásuri.

E un fel de înfrățire în care toate atingerile sunt scuzabile și permise, în care toți sunt mulțumiți, în care nu e de cit lumină, fericire.

Și de aceia noi cari nu vom lipsi de este de drept și de fapt și «Zeflemeaua», strigăm cu entuziasm:

— Traiască Zece Maiu, — și să serbăm și p'al cincî-zecilea!

Graur.

SFÎRȘITUL LUMEI

Mai toți vulcanii s'a'u trezit,
Serie 'n depeși, negru pe alb;
Să știți că lumea s'a sfîrșit!
Avea dreptate neamțul Falb.

Cum, oameni buni, ve'nfricoșai
L'auzul astei grozavii?
Fiți veseli, bre! O să scăpați
De soacre și de datorii!

Unde-i norocu să pierim
Sub lava vre-unui vulcan,
Ca versuri să nu mai citim
De madam Smara sin Cîrțan!

Nu ne va mai asasina
Nici Cancicoff zis Kiraftei
Cu logosurile-i, beltea:
Vă mulțumim adinc, o, zei!

Atunci nici Spanachide, sper,
Nu va mai scrie la jurnal,
«Ținînd c'o min'un revolver
«Și cu cealaltă un pumnal».

Șandernagor.

BERNARD LAZARE ÎN ROMÂNIA

D. Bernard Lazare, ziarist din Paris, a trecut timp de patru-zeci și opt de ore prin România, «ca să studieze la fața locului și de visu chestiunea evreilor de la noi».

Cred că d. Bernard Lazare se laudă când afișează pretențiunea de-a adînci-o atît de grea problemă numai în două zile și două nopți, dintre cari cele mai multe ceasuri le-a petrecut în tren sau dormind la otel. Afară doară dacă n'o fi frate cu Aghiută sau Aghiută în persoană!

Singurele constatări omeneste posibile ce a putut să facă d. Bernard Lazare, în puținele momente cît a fost musafirul nostru, sunt:

1) Că Iașii posedă vinuri delicioase;

2) Că în «barbara Romînie» evreii sunt așa de persecutați în cît pot face manifestații gălăgioase pe cari o țară tolerantă și civilizată ca Franța nu le-ar permite nici odată;

3) Că bucătăreasa d-lui Mille, la care a prînzit, are talent, dar gătește cu carne trif cu toate ordinele contrarij ale d-lui Itic Rubinstein stăpînul «Adevărului»;

4) Că pe canapelele vagoanelor romînești s'ar fi putut dormi destul de comod, dacă coreligionarii d-lui Lazare i-ar fi dat pace făcînd mai puțin tîmbălaș prin gări.

Incolo nu știu zău ce-a mai putut să constate d. Bernard Lazare, ori cît de puternic spirit de observație o fi avînd și ori cît de mare i-o fi perspicacitatea.

În schimb, eî unul, ca gazetar, am constatat un lucru: că d. Bernard Lazare, deși născut și crescut în Franța, n'a fost capabil să și asimileze una din însușirile primordiale ale caracterului franțuzesc, a-nume politeța. D. Bernard Lazare, ziarist, a lipsit de la o elementară datorie de curtenire nefăcînd o mică vizită «Sindicatului Ziariștilor» din București. D-sa n'a vizitat de cît «Adevărul» și cele-l'alte sinagogi.

...Incheind, pun un rămășag: în-dată ce-o ajunge la Paris, d. Bernard Lazare o să scrie la gazeta că România e un popor de sălbateci și că pe piețele publice ale Bucureștilor evreii sunt arși zilnic cu sutele pe rug sau trași în țeapă.

Și cine o să îndrăznească să desmîntă pe d. Bernard Lazare cînd d-sa a studiat chestiunea evrească din România de visu și la fața locului?

Un filosemit.

CURIOZITATEA SATISFĂCUTĂ

(D-na Fefendache stă lungită pe fotoliu. E prima zi cînd se află mai bine și, după recomandațiile doctorului, citește «Zeflemeaua»).

Servitoarea (intrînd) Iar a venit domnu-ăla conită!

D-na. A ha, bun de tot, să poștească. (Servitoarea introduce un domn.)

D-nu (făcînd o reverență). Sărut mina.

D-na (privir. du-l gales). Imi pare bine de cunoștință; incîntată! Numele d-tale!

D-nu (cu ifos). Napoleon Ionescu...

D-na (intrerupînd). Te rog d-le ia loc aici lingă mine.

D-nu. Vă mulțumesc, prea mare cinste.

D-na. Am ținut foarte mult să fac cunoștință cu d-ta. Am auzit, d-le, că în fie-care zi te interesai de mersul boalei mele, nu știu și n'am destule cuvinte cum să-ți mulțumesc pentru gentileța d-tale.

D-nu. A, mă rog, mă rog...

D-na. Vorbînd la drept, te-ai interesat mai mult de cit rudele mele.

D-nu (grav). Mî-am făcut, doamnă, numai datoria.

D-na (cam speriată). Nu cum-va oi fi vre-un nepot d'al meu?

D-nu. Nu, d-nă.

D-na. Locuiești în București?

D-nu. Da.

D-na. De mulți ani.

D-nu. De cînd m'am născut.

D-na. Ești cu familia aici?

D-nu. Nu, familia a rămas acasă.

D-na. Cu ce te ocupi?

D-nu. Cu slujba.

D-na. Acum te rog spune-mi și mie care e cauza că ai purtat așa viū interes de mine?

D-nu. Oh, d-nă, mî-am făcut numai datoria.

D-na. Datoria! datoria! Dar ce te-a împins la datorie?

D-nu. Mie, d-nă, să vă spun drept, mî-era indiferent, dar stăpînul meu...

D-na. Cine e stăpînul d-tale, cum îl cheamă?

D-nu. Nerone Popescu.

D-na (gînditoare) Nu mî-aduc aminte să-l fi cunoscut vre-o dată... Nerone Popescu... Nu. Nu. Dar ce ocupație are?

D-nu. E comerșant!

D-na. De ce?

D-nu. De pompe funebre. A! să vă arăt și afișul (scoțînd un afiș). În vederea crizei, facem mare rabat...

D-na. !!!

POEZIA MAESTRULUI DE LA FLORICA

Cu ocazia parastasului de la Florica, făcut în ziua de 5 c., în memoria răposatului I. C. Brătianu, d. Nicolae Radu, — mai bine 'l chema Eremia Radu, că a brodit'o cu oiștea în gard, — a tipărit în niște foi volante, următoarele versuri, dacă pot fi numite ast-fel:

Azi e ziua prăsnuirei
Și a omenirei;
Aci odihnește
La noi se gindește
Pînă la ceasu morții
Să'l îmbrățișăm
Și să'l încoronăm.
Un stat a croit
Fără de sfîrșit,
A făcut Regat
Ba mai și Împarat
Dacă mai traia
Mai mare îl făcea.
Dacă s'ar scula
Cu dînsu am lupta
Și am lupta pe moarte
Romînește în soarte
Cu o mare mindrie
Pentru Romînie.
Iar ca succesori
Ați rămas feciori
Tineri și deștepti
Toți oameni de stat
Ca al lor Prelat.
Și ei să trăiască
Și să tot croiască
O Romînie mai mare
Pentru incurajare
Dumnezeu să inoiască
Ca să isbutească
Și în scurtă vreme
Să nu aibă a se teme
Că au știut să poarte
Grea a țarei soarte.
Iar spre ajutor
Și cocoana mare
Și dînsa să trăiască
Să-i tot povățuiască,
Dar și noi cu toții
Pînă la ceasu morții
Să stăm într'un picior
Pentru ajutor
Cu inimi curate
Fără de păcate
Să luptăm 'naintea
Cu blinde cuvinte
Cum am învățat
De la al nostru Prelat
Și acum să-i poftim
Odihnă deplin
Și cerul deschis
Pentru al lui vis
Și să ne despărțim
La anu să venim
Mina să o punem
Din deal să-l ridicăm
Să-l ducem pe rouă
La o casă nouă
Unde au să vie
Toți din familie
Ca să odihnească
Și memoria lor să nu se vestejească.

Nicolae Radu
Maestrul Curții Florica

Și iață-l pe bietul răposat, după ce a tolerat atîtea 'n viață, osîndit acum să tolereze și versurile d-lui Nicolae Radu, care în poezie nu-î maestru de loc.

CUGETĂRI

Cum se face că ideile negre ne produc perî albi?

* * Nu trebuie să judecăm p'un om de pe haină, căci se poate s'o fi furat-o.

Xavier.

O VICTORIE A ENGLEZILOR

«Trupele noastre au făcut cîrî, în urma unei înversunate și eroice lupte cu Boerii, prizonieri foarte importanți. Cu mari greutateți acești prizonieri au fost transportați în lagărul englez».

(Telegramele engleze)

CENACLUL LUI MACABRONSKY

II

Apariția Maestrului

Din dosul unor falduri de muselin albastru,
Poetul Macabronsky, strălucitorul astru
Al barzilor lunatici, chromatice, simbolisti,
Măreț înaintează... Dar ochii lui sunt triști
Precum 'i-e tristă buza pe care stău — smeiit —
Mustașile-î cănite cu virf ca de chibrit.
•Sublimelor talente, eū salve vā zic vouă!
Rostește el. •Ca neaua, ca boabele de rouă
Voi străluciți la raza mărețului meu geniū.
Ooo...! știți copii cu toți, e aproape un deceniu
De cînd mă lupt să spulber un Promoteu himeric
Și — totuși — astru falnic — rămîn în întuneric!
Treziiți vā din noaptea de spasmuri sepulhrale!
Coșbuc și Eminescu, Vlahuță, Caragiale,
Sā piară ca o vorbā în vinturi asvirliță,
Ca halba spumegîndā în clipa înghițită
De Mircea cînd concepe superbe tragedii!
Nāvîlios urlară spasmodicii copii:
•Traiască cel mai falnic și mare din poeți!
•Fecund vā fie geniul! Ia ascultați băeți,
Voi știți cā mîine seară, cerut de țară, Eū
Voi ține-o conferință în mindrul Ateneu.
Sā fiți în păr cu toți înșiruiți acolo!
Vā jur pe sfînta-mi lyra, pe barba lui Apollo,
Pe Caion martirul, pe sacra Poesie,
Căci — au contraire — cu toți intrați în pușcarie.
Caricaturi hibride, satiri de mahalale!
•Sā piară Eminescu, Coșbuc, Caragiale!
Strigarā asasinii lectorului romîn.
Ei aū pe buze fiere și frică aū în sîn,
Și beaū cît Decalitrū ar bea într'un trimestru,
Îngenunchînd în jurul divinului Maestru.

•Stăpine, fie-ți milă!• îngînā Cayon.
Obedenaru plînge, suspina... și Blazon
Cu Julius în brațe se pierde ntr'un ungher.
S'aud scrișniri, suspinuri, iar Mircea bea eter,
Strălucitor ca Zeus cînd a creiat pămîntul.
Maestru jubilează. Ca trăsnetul, ca vîntul
Din gurā-î sbor cuvînte ce sgudue pereții:
•Da, lașul, Eminescu, din floarea tinereții
Îmi rupse piedestalul ce către gloriū sue;
Renunț de-acum din viață la falnica-mi statuē.
Rostește plin de ură, Maestru, •dar voesc
Sā piară Eminescu din gîndul romînesc,
Sā piară această floare de-apururi otravită,
În pulbere sā piară de gloria-mi strivită!
Sā piară și Vlahuță, al muzelor haiduc,
Ce-și plimba-acuma splenul pe roți cu cauciuc.
Caragiale-Ișvtan ce n'a știut ce-î muica,
A cărui muzā vecinic fu berea și cu șunca,
Coșbuc, pribeaga buhā din stolul rāpitor
Ce-a invadat aicea din țara halbelor!
Ce vor aceste viperi cu suflete trocare?
Sā piară toți ce'n cale-mi pun false stavilare,
Sā piară aceste hide și jalnice vedenii,
Și numai eu, Maestru, de ceata mea de geniū
Înconjurat, spre ceruri sā sbor, dar numai Eū!
Ingenunchînd nainte-mi pe însuși Dumnezeu!
Într'un fotoliū cade Maestru, obosit...
Îi ard acuma ochii d'un foc nemistuit
Pe cînd pe masā, gingași stāu țapî plîni cu bere
Iar unul dintre geniū declamā cu putere:

Privirea-ți vecinic mă mpresoară.
Ascultā dorul meu, fecioară,
Un dor fantastic de poet:
Sā'mi dai tacim, sā'mi dai șervet
Și-o supā mai grāscioară.

(Va urma)

Rocambole.

SOSIREA LUI BERNARD LAZARE

Mi și mi israeliți,
Cînd sosi Bernard în țară,
L'aū întîmpinat la garā.
Pentru ce? Cum, nu ghiciți?

Aū eșit cu toți, puhoi,
În a lui întîmpinare —
Sā nu'l muște p'ast om mare,
Vre-un ciine tilharoi.

Toia.

REPUBLICANUL ROMÂN

Unul din cele mai interesante tipuri care se manifestează cu deosebire la 10 Maiū.

În această zi, prilej de sărbătoare pentru toți romînii cu scaun la cap, numai republicanul își ia un aer funebru. El perorează de dimineața pînă seara prin cafenele:

— Da, domnule, dacă am ajuns în halul ăsta e numai din cauza neamțului care a pus țara amanet la Berlin. Cine a corupt pe politiciani? Neamțul. De ce n'aveni caractere? Din cauza neamțului. Cine a adus criza 'n țară? Tot neamțul care, mă nțelegi, ca să facă pe placul triplei alianțe, a construit fortificațiile...

Și așa mai departe. În focul antidinasticismului său, republicanul romîn e în stare să acuze pe Regele Carol chiar că el este autorul erupției vulcanice din Martinica.

În ziua de 10 Maiū, republicanul romîn nu-î mulțumit de nimic, critică totul:

— Ce luminație, domnule, ce luminație? Sā lumineze țărănimea mai bine, cā poporul este talpa țării! Nu vezi dumneata cā, de cînd avem dinastie străină, ne-a invadat streinismul? Pînă și luminația se face cu lampioane venețiene, par'că noi romînii n'avem gaz și felinare destule! Bine-a zis sireacu răposatul Beldiman: sā te ferești romine de cuiū strein în casā!...

Republicanul romîn se ferește ca de foc de tot ceea ce-î amintește pe aproape ori pe departe de rege și de instituțiunea monarhică.

Republicanul romîn detestă Palatul, numai pentru palatul propriei lui guri are multă slăbiciune și, așa fiind, îl regaleză foarte des.

El bea berea numai cu halba pentru că la paharele mici le mai zice și regale; nu fumează nici-odată țigări regale... de cît din tabacherea altuia.

Cînd joacă «carte» el nu-î zice popei «rigă» ci: «președintele republicei».

El nu spune nici odată «un dispreț suveran» ci: «un dispreț republican.»

Republicanul romîn sfîrșește mai tot d'auna prin a deveni comisar de poliție sau stipendiat din caseta regală.

D. Haret a dat o circulară prin care arăta că elevii aŭ o purtare scandaloașă pe stradă și cerea măsuri de îndreptare.

Primul efect moralizator al acestei circulari a fost că elevii nu mai se poartă rău pe stradă... ci în cabinete particulare.

În sfârșit, grație circularii care-i oprește să mai umble haimanale pe străzi, elevii se ocupă acum... serios de carte... și chiar de mai multe cărți.

PASTEL

Luna, palidă imberbă,
Se ridică 'n cet, încet;
Lina 'n fustă și 'n corset
Stă la poartă; e superbă.

Cu armonica de piele,
Trec flăcării sgomotoși;
Zărind ochii ei frumoși,
Îi fac curte și bezele!...

Dumnealui făcut cam turtă,
Poruncește mititei,
Și tratează pe 'Mneaei,
Cu o porție de burtă.

Victor.

D. EMIL PETRESCU-PISCICULTORUL

Prefectul poliției Capitalei, d. Emil Petrescu, invederat jignit de acușățiunea că d-sa nu lucrează de cit la Degerași, iar că subalternii d-sale depun o activitate de adevărați degerași, a dat la lumină o operă menită să aibă un loc la expoziția internațională de pescărie care se va ține la Viena.

Această lucrare prin care prefectul se relevă ca un piscicultor de talia d-lui Antipa — nu'i vorbă de talia fizică, care se știe că simpaticul d. Antipa nu e tocmai un uriaș, — constă într'o deciziune ce se poate numi remarcabilă, dovadă e că o remarcăm.

În virtutea acestei ordonanțe, care are aerul d'a trece drept medicală căci pretinde să vindică un rău, — antreprenorii de lucrări publice, de ori-ce natură, sunt opriți d'a servi ceva unei dame care ar veni neînsoțită în acel local, după orele 8 seara.

Cu alte cuvinte intră o damă la Cooperativa saŭ aiurea și comandă o bere,

cafea, benedictină or alt-ceva; imediat Nae ori Costică, foarte politicoș, comunică persoanei în chestie că regretă dar... nu o poate servi. La cas de explicațiuni se pune în vedere ordonanța d-lui Emil Petrescu și doamna se ridică și pleacă.

Cazuri de acestea s'aŭ și petrecut în mai multe localuri.

Aceasta este fabula. Să vedem cam ce fel devine cu morala ei.

D. Emil Petrescu pare a avea aerul să fie următorul discurs:

— Domnilor și mai cu seamă doamnelor. Știm cu toții că în diferitele localuri publice ca berării, grădini, cofetării etc., vin singure femeii pentru care consumația nu poate fi de cit un pretext, de oare-ce este paradoxal să treci printre consumatori un ce care constituie însuși un articol de consumație.

Așa fiind, ne găsim în fața unui curios gen de reclamă care ar fi întocmai cum un negustor, nemulțumit cu anunțurile, și-ar aduce chiar marfa pentru a ispiti pe amatori.

Or, în speșă, faptul se complică căci cine nu știe că marfa nu se ia cu ochii închiși, ci cumpărătorul caută s'o cerceteze de aproape, s'o pipăe, să-i aprecieze calitatea prin toate mijloacele de care dispune, căci, firește, nimeni nu vrea, ca să zicem așa, să se arză.

Cu asemenea principii comerciale, adine dezvoltate, este lesne de înțeles, — ar continua d. prefect — că se produc scene, în cazul care ne preocupă, de natură a jigni moralitatea publică și pe familiștii cari vin cu soțiile și copii să petreacă o oră-două într'un local oare care.

E cu totul alt ceva însă cind ne găsim în fața unui fapt deja implinit: nimeni nu poate fi împedat să admire... tabloul pe care 'l ții la braț, dar o dată ce apară cu dînsul se presupune că ai dat cel puțin

un acoto pentru el, deci îți aparține, și nimeni nu mai poate veni să'l pipăe și să se dea în tirg pentru dînsul. Am zis.

* * *

Discursul acesta însă este absolut superficial și vom dovedi d-lui Emil Petrescu că ordonanța d-sale merită să fie trecută în poziție de reformă. E o zicătoare care spune «cînd vrei s'o dregi, mai rău te rupi», și ceea-ce d. prefect vrea să dreagă va deveni și mai rupt în urma acestora.

De și adversarii hotărîți ai feminismului, suntem nevoiți să recunoaștem că prin decizia în chestie se crează bărbaților o situațiune excepțional de favorabilă, în fața femeilor.

În adevăr, odată ce este oprit unei femei ca să intre într'un local, seara, fără un însoțitor, prima ei grijă, îndată ce va eși din casă dornică de a sorbi un țap, o înghețată ori diverse sprîțuri, — va fi ca să și'l caute.

Unde, pină acum, d-ta, făcînd pe cal-puzanul, te apropiăi tîrșindu-ți picioarele și combinînd cel mai grațios suris, de o persoană oare-care:

— Doamna nu dorește să-mi facă onoarea d'a primi o înghețată, o bere, un lapte la Flora? — și ce ț-ar mai trăsni prin gînd, — pe cînd dama saŭ damicela făcea fasoane, miolăia cu perfidie și accepta cu entuziasm; acum rolurile vor fi intervertite.

D-ta «flanezi» nepăsător, fumînd o țigară de damă, și gîndindu-te la o halbă ca la un ideal în imposibilitate d'a fi realizat, cînd de-odată o mină ușoară îți atinge brațul și o voce cristalină îți șoptește:

— Domnu nu vrea să-mi facă onoarea d'a mă însoți la un pahar cu bere?

Acum e rîndul d-tale să te lași greŭ.

— Mersi. Însă nu beaŭ... bere; sînt

oprit; mi s'a recomandat doar așa cite un păhărel de tizana.

— Mă rog, ce se potrivește, dacă bine-voii.

Și după ce mai faci două trei mofturi, îi oferi brațul și de unde înainte te freca d-ei pe d-ta, acum e rindul d-tale s'o frece, la pungă.

Cu sistemul acesta și cu «vivat concurența!» se va forma de sigur o întreagă elasă a «însoțitorilor» care poate prea bine să se organizeze în corporațiune, alegând de președinte de onoare pe d. Emil Petrescu, de patron pe d. dr. Antipa, iar de președinte activ poate chiar pe un veritabil și actual președinte.

În ziua în care se va inaugura noua corporațiune, d. Emil Petrescu va avea dreptul la o diplomă aurită... cu diferiți solzi, — în frontispiciul căreia să fie scris: Ca semn de omagiu și recunoștință.

Pescăria romină recunoscătoare.

Printre victimele deciziunii d-lui Petrescu nu trebuie să uităm pe amica noastră d-na Smara.

Ce se face d-sa? Obșnuită să se inspire de la lună și de la alții cai verzi din serele de vară, cum va mai apare d-sa seara într'un local ori o grădină oarecare, d-sa o feminisla care disprețuește prejudecățile și morala comună?

Și cu toate acestea, o! Zei salvatori! d-na Smara este scăpată, d-na Smara va apare ca de obicei și acum, d-na Smara iarăși o vom întâlni, d-na Smara nu va dispăre, spre mulțumirea noastră și gloria umoristicii, — căci d-na Smara are... cum, are ceva? — da, are pe Cîrșan!

Ac.

LUI BETIVENSKY

Văzind de departe nasu-ți
Cel atit de roșcovan,
Zău, aș fi jurat că este
Lampion venețian.

Coco.

— C. E. F. —

În seara de zece Maiu, tot-dauna, clubul de d'asupra băcăniei Delateșani, face iluminatie; sub o coroană se văd aceste trei litere de foc: C. E. F.

Ce însemnează această misterioasă inscripție?

Unii pretind că sunt inițialele Regelui, Reginei și Prințului Moștenitor: Carol, Elisabeta, Ferdinand.

Sunt însă și alte explicații.

C. E. F. ar însemna — după o versiune — «Clubul electoral februarist»; după altă versiune cele trei litere vor să spuie «Continentul eludează fuziunea», sau «Cantacuzino eclerează franci»; alții zic că ele însemnează «Cancicov e fleac»; alții «Coteria este falită»; în fine alții «Ce execrabili farsori!»

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Constanța

— Note din viața ilustrului necunoscut, doctor Sichimidys —

În orașul Constanța, boalele, spre bucuria populațiunii, sînt puține; însă mortalitatea în raport cu boalele e mare. Această fericită stare de lucruri se datorește celebrului și bine-cunoscutului doctor Sichimidys.

Cum, n'ați auzit pînă în momentul de față vorbindu-se de dînsul? Aici și copiii, mai mici de un an, îl arată cu degetul. Cum se poate să nu cunoașteți o figură atit de măreață? De, ce să-i faci!! Noi sirecii atit avem mai grandios în orașul nostru: statuia lui Ovidiu și pe Doctorul Sichimidys, care este un geniu medical.

El știe tot și e de toate: Hirurg, chimist, alchimist, spiritist, oculist, dantist, clistrist, fiziolog, dermatolog, patolog, ginecolog, bacteriolog, vintolog și noftolog.

Are nume turcit, este de origină grec și cu toate acestea este medic militar în armata romină.

Origina și calitatea lui nu-l împiedică de a fi: îngimfat, cu o privire semeață, limbut, insinuant, aferat, veșnic grăbit și mai în tot-d'a-una întovărașit de unul și acelaș june slăbuț, înaltuș și pe care îl recomandă lumii ca băeat de familie bună și ca tatăl său are parale.

Lui Sichimidys îi plac discuțiile, dă explicații la toate și face teorii filozofice și științifice; însă are grije, ca mai întii să și ia un aer grav și să vorbească în gura mare pe limba grecească, cu gura pe jumătate în limba franceză și apoi să facă să te pufnească risul cînd îl auzi tilcuind-o în rominește:

Și cum nu te-ar pufni risul, cînd te vezi condamnat să asculti modul caraghios cum îți pocește limba; așa litera *b* une-ori o transformă în *v* iar *o*, mai ales în numele proprii, devine *u*.

În tot-d'a-una însă pe *ce* și *ci* îl pronunță *Ńea* și *Ńi*, pe *ge* și *gi* ca zita grecesc, pe *j* ca *z*, iar pe *s* ca *ș*.

Din potrivă, și în aceasta consistă caraghioslicul, pe *ș* îl face *s*, pe *ț* îl face *c* și pe *z* îl pronunță ca *j*.

Ca să vă lămuresc și mai bine, iată un scurt vocabular:

Următ. cuvinte	se pronunță
Barca	= Vărca
Tribunal	= Trivunalia
Costache	= Cuștache
Constanța	= Cuștancea
Ceară	= Tăara
Ceapă	= Teapa
Alegere	= Alezere
Colegi	= Colezi
Jurnal	= Zurnal
Județ	= Zudeci
Scaun	= Șcaun
Siret	= Șiret
Casierie	= Cașerie
Peste	= Pește
Pește	= Peste
Cașerie	= Caserie
Siret	= Siret
Țapă	= Ceapă
Țară	= Ceara
Vezut	= Vuzuto
Zavoi	= Javoi
Zid	= Jid

Limba franceză o vorbește după acelaș calapod. Dr. Sichimidys își consumă toată energia și și pierde tot timpul: citind numai *Patris*, studiindu-și figura și gesturile, preparindu-și alifil și

prafuri de fugă și, ca culme a ironiei, făcînd operații hirurgicale, însă numai la spitalul militar. În afară de acest loc operațiile îi sînt interzise de doctorii cari sînt invidioși din cauza prea marei sale priceperi și agilități, și în afară de asta mai este, recunosc, și o alta pricină: că nu-și prea dă nimeni pielea pe mîna lui.

Dacă nenorocirea duce pe vre-un suferind să se încredințeze măestriei lui, rezultatul îl află în grabă toată lumea din chiar propria guriță a lui Sichimidys: «Operacia reusito amu pasiento o murito».

Deși peste măsură ocupat truditul dr. Sichimidys, totuși găsește destul, ba încă prea mult timp să fie prin farmaci mai ales, pe piață și bulevard cu deosebire, prin cofetarie, berării și cafele mai rar, căci costă și bani. De alt-fel este neobosit organizator de horosuri, horoesperida, teatre, concerte și opere; însă toate grecești.

Am auzit că gătește și bucate; însă aci face pe egoistul și și le mîncă singur.

...În numerele viitoare voiți continua.

Aghiuță.

EXPLICAȚIE

— De ce se face iluminatie mare în seara de 10 Maiu?

— Ca să nemerească pungașii buzunarele celor cari se plimbă pe calea Victoriei.

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de
GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vinzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

A apărut: **Din rătăcire**, piesă originală într'un act în versuri de d. Lucian Tuffăneanu-Titu. — Prețul 1 leu.

Administrația ziarului «Zeflemeaua», face cunoscut d-lor corespondenți din provincie, cari au de plătit diferite sume, că, dacă nu vor achita compturile pînă la numărul viitor, le va suprima trimiterăa foii.

MUȘTAR DIAFAN
ȘI CU
MUȘTULET

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vînzare la tôte magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: STAICOVICI

STR. REGALĂ, 11 bis.

ADRESE DE AVOCAȚI

G. G. Stroescu, Aureliu 24
 N. I. Flămînda, Polonă 11
 V. Grigorescu, Bul. Elisabeta 4
 Amedeu Lăzărescu, Sf. Spiridon 8
 C. Cernescu, str. Tudor-Vladimirescu 1
 Comșa, Dionisie 72
 V. Ștefan, Apolodor 6
 Moseuna, Luterană 27
 Em. Pantazi, Olari 2
 Florescu, Calea Victoriei 232
 Moșoiu, Calea Plevnei 87
 Sipsomo, Dionisie 27
 P. Stroescu, Corbu 9, Isvor
 Stănescu, Armenească 9
 Dobrescu, Mihail-Vodă 71
 Diamandescu, Sevastopol 3

Ceruleanu, Calea Moșilor 201
 Vladico, Mercur 10
 Dragomirescu, Calea Rahovei, 5
 Mih. Valeriu, Belvedere 3
 Leoveanu, Calea Grivitei 135
 Colceag, Calea Plevnei 84
 Theodor Seimeanu, Colței, 8
 M. G. Petrescu, Rureanu 2
 Nic. Popovici, str. Tudor-Vladimirescu 15

A apărut în editura institutului de arte grafice «Minerva»

POEZII POSTUME de M. Eminescu

cu o precuvîntare de d. Nerva Hodoș.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit *un leu*, efortitate cu care domniile editorilor ai scriitorilor noștri fruntași nu ne-au obișnuit pînă acum.

TEATRU BOULEVARD

(S' LA EFORIEI)

SÎMBĂTĂ 8/21 IUNIE A. C.

— Orele 9 p. m. —

PENTRU
DOBROGEA

Conferință ținută de

MIRCEA G. PETRESCU

Post magistrat și Primar al Tulcei,
AVOCAT

INTRAREA GENERALA 1 LEU

Inceputul la 9 ore scara

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
 ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA ALTAN

FURNISORUL
 Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
 BUCURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ
 PENTRU
OXIGEN
 LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

OVULE SI SUPOSITOARE
 DE
 GLICERINA SOLIDIFICATA
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

LA MAGASINUL
S. G. ȘERBĂNESCU
 — Calea Victoriei —
 Se găsește în permanență :

Delicioase ICRE Negre de Taigan
 Cea mai bună ȘUNCĂ de Praga
 ROMURI Originale de Brem
 UNT-DE-LEMN Virgin de Nisa
 VINURI de MASĂ și de DESSERT
 Deposit de CEAI POPPOFF
 Singurul deposit cu toate mărcile
 cunoscutele fabricii de
 SAMPANIE cu pretul fabricilor.

NICOLAE A. POPOVICI
 Doctor în drept, fost magistrat, Avocat
 București. Romană, 81.

FAINA

Moara Andrei Popovici

Obor, Târgul Moșilor

— BUCURESCI —

Anunță pe d-nii fabricanții de pâine
 și comerșanții de făină că vinde făina
 cu prețul de fabrică.

A se adresa său la administrația
 morei saū la biroul din str. Lipșcani
 No. 88, în fața grădinei Sf. Gheorghe.

S'a pus în consumație VINURI DIN RECOLTA NOUĂ S'a pus în consumație

DIN VIILE

ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)

75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE și NEGRE din DIFERITE RECOLTE

Tămioasă, Pelin, Rachiū, Urdă și Cremă de Buftea, Unt, Făină, Mălaiū,
 Griș, Miere în faguri și liquidă, Pește, etc.

VIZITATI DECI MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI

Unde toate mărfurile mai sus enumerate se vind pe

PREȚURI MAI MULT DE CĂT MODESTE
 COMPARATIV CU CALITATEA LOR SUPERIOARĂCumpărați de sărbători numai Făina «Știrbey» care se găsește în săculețe de 3—5 Kgr.,
 la toate Magazinele de Coloniale din Capitală și Provincie.

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA IȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIATA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci : excelentele mîncări reci, Berea Oppler (Peș) de calitate
 superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei
 berării, impacă gusturile clientelei celei mai exigente.